

Ajelulla puutaloja
Joissa on onnelliset asukkaat
Osoiteltiin
Tuo voisi olla meidän

Autoja nyt seisahtunut
Kaduille vesi ne on saartanut
Loppu tää on
Mut ei maailman
Mä tiedän

Kaupunki tulvii
Hukuttaen mukanaan eilisen

Kohistessa sadekuuron
Et kuule kun kerron
Sun jälkeesi on yksinäisyys
Pahempaa kuin koskaan ennen

Kaupunki tulvii
Huuhtelee katujaan
Pesee pois muistojaan

Meistä ei enää
Jäljellä mitään
Päivässä haihtuu
Toiseksi muuttuu

Se vihloo ja syö
Joka ytimeen asti käy yksinäisyys
Tänäänkin minä luovutin
Annoin sen nylkeä mua

Ajelulla puutaloja